

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 229.732 van 7 januari 2015
in de zaak A. 213.968 /XIV-35.999**

In zake: Patrick VAN HEMELRYCK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Thierry Taffijn
kantoor houdend te 1700 Dilbeek
Ninoofsesteenweg 244
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken
die woonplaats kiest bij
de Federale Politie DGS/DSJ
gevestigd te 1050 Brussel
Kroonlaan 145/A

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 13 oktober 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van “het besluit van de directeur-generaal van de Bestuurlijke politie van 14 augustus 2014 (DGA/HRM-2014/6463) waarbij verzoeker bij ordemaatregel gedetacheerd wordt.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 december 2014.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Aniek Bergmans, die *loco* advocaat Thierry Taffijn verschijnt voor verzoeker, en attaché Jana Mouton, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is hoofdinspecteur van politie.

3.2. Op 22 juli 2014 brengt de directeur-generaal van de Bestuurlijke politie (hierna: de directeur-generaal) aan verzoeker het voorstel ter kennis om hem per ordemaatregel tijdelijk te detacheren naar LPA-Brussel Nationaal-CI voor een periode van zes maanden.

3.3. Op 31 juli 2014 dient verzoeker een verweerschrift in.

3.4. Op 14 augustus 2014 beslist de directeur-generaal verzoeker bij ordemaatregel tijdelijk te detacheren naar LPA-Brussel Nationaal-CIT voor een periode van zes maanden.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

V. Spoedeisendheid

Standpunt van verzoeker

5. Verzoeker voert aan dat de wetgever zich voor deze voorwaarde uitdrukkelijk heeft laten inspireren door artikel 584, eerste lid, Ger.W. Te dezen vloeit de spoedeisendheid “evident voort uit het gegeven dat de ordemaatregel opgelegd wordt voor zes maanden”. Binnen het tijdsbestek van een gewone vernietigingsprocedure kan er geen uitspraak ten gronde worden verwacht binnen een termijn van een half jaar. Verzoeker voert voorts aan dat de detachering een ernstig ongemak veroorzaakt. Hij oefent binnen DAFA-Vlieggroep de functie uit van “Tactical Flight Officer” en voert effectief vluchten uit. Door de bestreden beslissing wordt hij overgeplaatst naar de luchtvaartpolitie waar hij niet langer zijn competenties en ervaring op het vlak van vliegen met politietoestellen kan benutten. De dienst waar hij naar is overgeplaatst heeft geen enkele band met zijn huidige functie. Voorts betoogt verzoeker dat hij een ernstig financieel nadeel zal ondervinden “gelet op het wegvallen van belangrijke premies”. Hij besluit dat “een en ander [...] aldus als een zwaar nadeel [kan] worden beschouwd, enerzijds omwille van het evident krenkend karakter, anderzijds omwille van het feit dat [zijn] gebruikelijk functioneren [...] doorbroken wordt waardoor hij uiteraard dreigt om bepaalde kennis en ervaring te verliezen”.

Beoordeling

6. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift “een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen”. Hetzelfde is te lezen in artikel 8, 4°, van het procedurereglement kort geding van 5 december 1991. Dit houdt in dat het aan verzoeker toekomt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een - voortdurende - tenuitvoerlegging van het bestreden besluit.

Voorts kan luidens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, een vordering tot schorsing worden gevorderd “op elk moment” en dus niet meer, zoals in de voorheen bestaande regelgeving, noodzakelijk in een enig verzoekschrift samen met de vernietiging. Met deze regeling heeft de wetgever precies de situaties willen verlaten waarbij “geen enkele bijzondere gebeurtenis vereist dat de Raad van State zich bij spoedeisendheid over de zaak die haar [hem] wordt voorgelegd uitspreekt” (memorie van toelichting, *Parl. St. Senaat*, 2012-13, nr. 5-227/1, 4). De spoedeisendheid “zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van [de] procedure [ten gronde] niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen” (memorie van toelichting, *Parl. St. Senaat*, 2012-13, nr. 5-227/1, 13). Bovendien mag een nieuwe vordering worden ingediend, indien die steunt op nieuwe elementen die de spoedeisendheid van deze vordering rechtvaardigen (artikel 17, § 2, derde lid, gecoördineerde wetten op de Raad van State).

Uit wat voorafgaat, volgt dat niet zal volstaan te stellen dat de doorlooptijd van een annulatieprocedure te lang duurt of dat het resultaat van een annulatieprocedure niet kan worden afgewacht.

7. De bestreden beslissing is een detachering bij ordemaatregel.

Een detachering in het belang van de dienst veroorzaakt in beginsel vanwege zijn voorlopige, tijdelijke en niet-tuchtrechtelijke aard, aan verzoeker geen schadelijke gevolgen of nadelen die van dien aard zijn dat verzoeker het resultaat van de procedure ten gronde hierdoor niet kan afwachten. Het komt aan verzoeker toe aan te tonen dat in zijn geval bijzondere omstandigheden ertoe nopen anders te oordelen en dat hij de tijdelijke detachering onmogelijk kan ondergaan in afwachting van de uitspraak ten gronde.

Zoals *sub* 6 hiervóór in herinnering is gebracht, volstaat het enkele feit dat de doorlooptijd van een annulatieprocedure te lang duurt, niet om te besluiten tot spoedeisendheid. De omstandigheid dat ten gronde geen uitspraak kan worden verwacht binnen de looptijd van de bestreden beslissing, maakt aldus op zich de vordering niet spoedeisend.

De enkele omstandigheid dat verzoeker is gedetacheerd naar een dienst waarvan hij betoogt dat die geen enkele band heeft met zijn huidige functie waarvoor hij specifiek had geopteerd, waardoor hij dreigt “bepaalde kennis en ervaring te verliezen”, toont op zich niet aan dat verzoeker in bijzondere omstandigheden verkeert die van dien aard zouden zijn dat hij het resultaat ten gronde niet kan afwachten.

Wat de bewering betreft dat verzoeker een ernstig financieel nadeel zal ondervinden, moet de omvang van een dergelijk nadeel, om een gebeurlijke schorsing te verantwoorden, dermate zijn dat verzoeker de duur die een annulatieprocedure in beslag neemt, niet zal kunnen overbruggen. Verzoeker beperkt zich er toe, wat dat betreft, te stellen dat hij dit nadeel lijdt “gelet op het wegvallen van belangrijke premies”, maar hij verzuimt enig gegeven te verstrekken omtrent het bestaan en de omvang ervan.

Dat de bestreden beslissing, naar verzoeker stelt, een “evident krenkend karakter” heeft, is een gegeven dat refereert aan een moreel nadeel dat verzoeker ingevolge de bestreden beslissing kan lijden, maar hiermee is nog niet *in*

concreto aangetoond waarom deze morele schade van dien aard zou zijn dat een eventueel later tussen te komen vernietigingsarrest niet voldoende genoegdoening zou kunnen verschaffen, zodat hij aldus het resultaat van de procedure ten gronde niet kan afwachten.

Tot slot is het argument dat “de wetgever [...] zich voor de voorwaarde van spoedeisendheid uitdrukkelijk [heeft] laten inspireren door artikel 584, eerste lid, Ger.W.”, niet dienend omdat bij de invulling van het begrip spoedeisendheid rekening moet worden gehouden met de eigen omstandigheden van het objectief contentieux van de Raad van State (*Parl. St. Senaat*, 2012-2013, nr.5-2271/1, 13).

8. Uit wat voorafgaat, volgt dat verzoeker niet aantoonde dat er sprake is van spoedeisendheid.

Conclusie

9. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

BESLISSING

De Raad van State verwierpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeven januari tweeduizend vijftien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Johan Pas,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Geert Debersaques